

Popis:

Hrob rodičů Josefa Šejnosta označuje kamenná stéla s kruhovou bronzovou plaketou s reliéfem starého muže odpočívajícího při kosení. Lze předpokládat, že se jedná o podobiznu otce Josefa Šejnosta.

Podrobný popis:

Stéla je zhruba 1 metr vysoká a 0,6 metru široká, v horní třetině je pod vytesaným křížkem je umístěna plaketa s reliéfem starého muže ve venkovském oděvu opírajícího se o kosu. Reliéf je doplněn nápisem: „Kdo za pravdu hoří v tiché oběti.“ Ve spodní třetině pravidelná obdélná kartuš s vytesaným nápisem: "Rodina Šejnostova z Těšenova, Matěj 1938, Josefa 1942." Hrob je umístěn v centrální ose hřbitova proti hlavnímu vstupu u zadní ohradní zdi.

Josef Šejnost se narodil v Těšenově pod Křemešním jako první z osmi dětí chudého chalupníka. Od osmi let navštěvoval obecnou školu v Rohozné, v roce 1890 nastoupil do pelhřimovského nižšího gymnázia. Zde studoval čtyři roky, na další gymnaziální studia však neměli rodiče dostatek peněz. Přesto pelhřimovské gymnázium vzbudilo v mladém Šejnostovi zájem o umění a historii. Vzpomínal na příhodu, kdy se poprvé setkal se starožitnou českou mincí. Jeho spolužák přinesl stříbrnou minci se lvem, která byla nalezena při bourání domu u Jihlavské brány. Jednalo se o starý pražský groš, který tehdy chlapcům symbolizoval zašlou slávu Českého království. V roce 1894 odešel na keramickou školu do Bechyně a za pomoci stipendia od Obchodní komory v Českých Budějovicích a Okresního úřadu v Pelhřimově ji mohl úspěšně dokončit v roce 1897. Z keramické školy odešel jako kvalifikovaný kamnář a kamnářské řemeslo pak provozoval ve Vamberku, Šumperku a v Praze u firmy Dattel. Po příchodu do Prahy v roce 1900 podal přihlášku na Akademii výtvarných umění v Praze, nebyl však přijat. Pokoušel se získat práci na Pelhřimovsku, zaměstnání však našel až u kamnářské firmy Višňák v Praze. V témže roce 1902 byl přijat za mimořádného posluchače Všeobecné školy pro modelování na c. k. umělecko-průmyslové škole v Praze. Sochařskou plastiku studoval mimo jiné u Stanislava Suchardy, Ladislava Šalouna, Felixe Jeneweina či později Jana Preislera. Absolutoria dosáhl po šesti letech studia v roce 1908. Jednou z prvních prací mladého výtvarníka byla busta křemešnického kaplana a budoucího pelhřimovského děkana Františka Bernarda Vaňka z roku 1906. V letech 1908–1910 se pak věnoval tvorbě plaket s naznačeným dějem v secesním stylu (např. U rodného krbu, Portrét umělcovy babičky, Jak se spojují dva proudy). Pokračoval i v tvorbě portrétních bust: Renáta (1909), Madona (Anička Janků – 1909), JUDr. Linhart (1912), Ferdinand Stocký – profesor gymnázia (1907). Od roku 1912 se začíná věnovat cílevědoměji tvorbě medailérské. V roce 1913 vznikl litý medailon básničky Ludmily Šebestové – Simonetty Buonaccini. Mistrným dílem je portrét na medaili předního českého historika Josefa Pekaře z roku 1916. Až v roce 1919 je vydána medaile básníka Antonína Sovy, na reversu medaile je postava dívky nabírající vodu z pramene a nápis: "Pramen nadějí v Údolí nového království." (symbolizující touhu po osamostatnění českého národa z Rakouska-Uherska). Šejnostovo vlastenectví a radost ze získání samostatné české státnosti je také motivací jeho tvorby, na několika desítkách medailí tak vytvořil celý „Slavín“ vynikajících osobností českého veřejného a uměleckého života (celkový počet medailí se odhaduje na 193). Z roku 1922 je portrétní medaile prvního československého prezidenta Tomáše Garriguea Masaryka (o jeho portrétování vydal i drobnou publikaci) a dále ministra financí Aloise Rašína a ministra vnitra a pozdějšího předsedy

vlády Josefa Švehly. Z mnoha osobností, které zveřejnil na svých medailích a které jsou ve sbírkách pelhřimovského muzea, jmenujme za všechny Mikoláše Alše, Maxe Švabinského, Karla Havlíčka Borovského, Vítězslava Nováka, Adolfa Kašpara, Julia Mařáka, Ignáta Hermanna a další. Josef Šejnost byl také významným českým numismatikem zabývajícím se historií a tvorbou mincí. V roce 1923 se zúčastnil výtvarné soutěže na vytvoření prvního československého zlatého dukátu (později však byly vybrány návrhy Jaroslava Bendy a Otakara Španiela). V roce 1929 inicioval výstavu mincí k miléniu sv. Václava a vytvořil medaili k 1000. výročí smrti českého knížete Václava a dostavbě Chrámu sv. Víta v Praze na Hradčanech. Své odborné znalosti ze středověké numismatiky vyjádřil v práci Příspěvek k mincovní technice českých denárů a otázka denáru knížete Václava Svatého. Přestože bydlel již řadu let v Praze a tvořil ve svém pražském ateliéru, stále se vracel alespoň v myšlenkách na milované Pelhřimovsko. V roce 1930 započal stavbu svého velkého snu – Větrného zámku na vrcholu hory Křemešník. Stavbu mu nenavrhl nikdo povolanější, než český architekt Kamil Hilbert, který se zasloužil o dostavbu Chrámu sv. Víta v Praze. Bohužel, Větrný zámek se nepodařilo dostavět, a tak dnes můžeme spatřit jen část původního záměru. Josef Šejnost zemřel 9. února 1941.

Region: Pelhřimovsko

Město: Nový Rychnov

URL:

Zpřístupnění: volně přístupné

Bezbariérový přístup: ano s omezením

GPS: 49°23'7.202"N, 15°21'43.661"E

Mapa: <http://maps.google.com/maps?q=49.3853339,15.3621281&z=12>

Obrázky:

